

Net i — det kan ganske sikkert heller ikke bestrides — og nogen videre finansiel Betydning havde Forslaget ikke, det indrømmedes endvidere af den høitærede Minister, ialtsald lagde han ikke nogen afgjørende Bægt derpaa i og for sig. Men derimod den Stat, som er paalagt Bogtrykkerier og Stentrykkerier, tilfalder dels andre Industrier her i Landet og dels tilfalder den Ingen. Det er den væreste Egenkab ved en Stat, naar der ved den paalægges Borgerne en Udgift, som ikke kommer Nogen til Gode, og det er i høi Grad Tilfældet her. Det er en uheldig Egenkab, som klæber ved al Bestyttelse, at en meget stor Del af det Bælp, som den andrager, forsvinder, kun bliver til Udgift for dem, der skulle udrede den, men ikke til Fordel for Nogen. Vi have set her i Landet Papirfabriker — for at holde os dertil — opstaa i den senere Tid og kjæmpe under de trangeste Vilkaar, hvorfor? Fordi de i Ly af Bestyttelsen anlægges paa en uhenfigtsmæssig Maade og ikke drives paa en økonomisk fornuftig Maade. Ved denne Bestyttelse opelster man en Industri, som ikke kan drives med Fordel her i Landet, eller dog ikke kan drives saaledes, som den drives. Dette gjælder om Papirfabrikerne paa samme Maade som saa godt som alle andre bestyttede Industrier her i Danmark. Nu have Forholdene ved Papirhandelen her i Danmark i de senere Aar været saaledes, at der, siden der er opstaaet flere Papirfabriker — der er nu ialt fire saadanne Fabriker her i Landet, som levere Trykpapir — har været en Del Konkurrence imellem disse, hvilket har bevirket, at Prisen paa Papir i de senere Aar har været noget lavere, idet de have sat Prisen noget ned for hinanden. Det Antal af Papirfabriker, som findes her i Landet, er nu imidlertid saa lidet, at en Afstale imellem dem meget let lader sig iværksætte, og den er ogsaa for Tiden bleven iværksat, idet de ere blevene enige om at fastsætte en Pris, som akkurat er saa lidet under Udlændets Pris plus Tolden, at de kunne tildrage sig saa godt som hele Fordelen af Tolden. Naar Staten ved sin Bestyttelse ikke er istand til at tilveiebringe en indenlandsk Konkurrence, som kan komme Forbrugerne tilgode, saa er Bestyttelsen mere uberettiget, end den ellers vilde være. Den høitærede Minister bemærkede, at det, som det navnlig gjaldt om, var at undrage Papirfabrikerne Bestyttelsen paa Told paa Papir, men hertil skal jeg bemærke, at dette jo gjælder ligesaameget eller ialtsald ikke meget mindre med Hensyn til Maskiner. For den Slags Maskiner, som bruges af Bogbindere, Bogtrykkere og Stentrykkere, findes der i Danmark kun een Fabrik, og der er altsaa aldeles ingen Konkurrence, men desuagtet indføres der dog adskillige saadanne Maskiner fra Udlændet, som tiltrods for den høie Told i ikke saa faa Tilfælde kan konkurrere med den indenlandste Fabrik. Heraf vil det imidlertid ses, at den indenlandste Fabrik er istand til at tilegne sig

omtrent hele Fordelen ved Tolden, eftersom den er uden indenlandsk Konkurrence, hvilket spiller en ikke saa ganske ringe Rolle. Nu bemærkede den høitærede Minister, at, naar man gik saa vidt, som dette Lovforslag gaar, saa kunde man lige saa godt helt ophæve Papirtolden, men den samme Indvendning lader sig jo gjøre imod det Lovforslag, som den høitærede Minister har forelagt. Naar man har indrømmet Ministeren Net til at tilstaa Toldfrihed for Salt, som anvendes til Landbruget, til Sodafabrikationen, til Huder og Skind, og jeg veed ikke, om der ikke ogsaa er flere andre Tilfælde, hvor Ministeren kan gjøre dette, saa kan man virkelig lige saa godt gjøre Salt helt toldfrit. Naar man f. Ex. indrømmer Toldfrihed for Salt til Huder og Skind, hvorledes vil det saa være Autoriteterne muligt at forhindre, at Garvere heri Landet overdrage Kjøbmand det Salt, for hvilket de have faaet Toldfrihed, og at overhovedet Salttolden smutter bort imellem Hænderne paa Autoriteterne? Jeg tror heller ikke, at dette hidtil har været muligt. Jeg tror, at det hidtil har ladet sig gjøre i temmelig stort Omfang at unddrage Regjeringen den Salttold, som den nu efter Lovgivningen skulde have, og derfor man nu udvider denne Toldfrihed, saa vil det selvfølgelig blive endnu lettere at gjøre dette. Navnlig er det let efter den Maade, hvorpaa Lovforslaget om Toldfrihed for Salt til Huder og Skind er formuleret, thi der staar i dette Lovforslag: „Tilnæmningens bemyndiges til under forpænden Kontrol at tilstaa Toldfrihed for Salt, som anvendes til Salting af Huder og Skind“. Dette Ord „anvendes“ er det aldeles umuligt at kontrollere. I det Forslag, som jeg har tilladt mig at indbringe, staar, at Artikler, der indføres til Brug i Bogtrykkerier, Stentrykkerier osv., skulle være toldfrie. Her beror det altsaa paa Indførselen. Efter det Lovforslag, jeg har tilladt mig at indbringe, vil det ikke være berettiget for en Bogtrykker, Bogbinder osv. at komme og sige til Autoriteterne: Nu har jeg kjøbt hos den og den Mand her i Danmark saa og saa meget udenlandsk Papir, maa jeg saa faae Tolden godtgjort, thi det er Indførselen, det kommer an paa, og deri er der en Garanti for, at det kun er, hvad der indføres i noget større Partier, og det, der selvsændig indføres enten saaledes, at det er den paagjældende Industridrivende selv, som indfører det, eller det er flere, der slaa sig sammen, som det vil bero paa, det vil sige, at det altsaa kun er det Papir, der virkelig indføres til Brug for disse Industridrivende, som fritages for at betale Told. Regjeringen har derved Midler til en større Kontrol. Jeg skal dernæst gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, at der er en stor Mængde Papir, som aldeles ikke vilde berøres af denne Lov. Der er alle de finere Skrupapirer, alle de forærede Papirer, kort, den allerstørste Del af